

De wet van de woekerende professionalisering

Op 22 november vorig jaar is het rapport 'sector onder de radar' uitgekomen. Een onderzoek dat fraai de wet van de woekerende professionalisering illustreert. Deze wet stelt dat professionals de neiging hebben om a) steeds meer werk naar zich toe te trekken uit de handen van niet-professionals en b) binnen hun werkterrein steeds meer en hogere professionele standaards vast te leggen. Deze woekerende professionalisering is een autonome beweging die geen of slechts marginale invloed heeft op of beïnvloed wordt door de maatschappelijke prestaties die geleverd worden. In het taalgebruik van organisaties waar de professionalisering al langer woekert, wordt dan ook weinig gesproken over output maar veel meer over 'borging', 'processturing' en 'continue verbetering'.

Externe waardering speelt een beperkte rol in de opvattingen van de sector: hoewel het rapport zelf nauwelijks ingaat op de kwaliteit van de geleverde prestaties kan wel een verwijzing naar een ander onderzoek worden getraceerd waaruit blijkt dat de prestaties door de ontvangers met gemiddeld een 6,9 worden gewaardeerd. Een ruime voldoende en daarmee toch niet bepaald slecht. Dat de door de sector gewenste professionalisering zou moeten bijdragen aan het verbeteren van het functioneren in de zin van betere output wordt, 'maar door een aantal respondenten expliciet verwoord'.

Het verbaast dan ook niet dat het onderzoek concludeert dat 'een toename van het

Het rapport 'sector onder de radar' vertoont de typische redeneerlijn die bij woekerende professionalisering hoort:

Het wettelijk kader moet worden uitgebreid: het onderzoek constateert dat het wettelijk kader voor de betreffende gemeentelijke taak beperkt is. De toezichhoudende ZBO en de brancheorganisatie hebben daarom eigen professionele richtlijnen geformuleerd en die zouden eigenlijk een wettelijke status moeten krijgen. In het bijzonder bestaan er wel financieringsrichtlijnen vanuit de rijksoverheid maar omdat het geld uit het gemeentefonds komt, besteden lang niet alle gemeenten dat bedrag aan de sector. De sector wil daarom graag geormerkt geld.

Er moeten meer professionals komen: De prestaties worden momenteel geleverd door een mix van vrijwilligers en professionals. Gemiddeld hebben de organisaties in de sector 52 vrijwilligers tot hun beschikking, met een maximum van 204 vrijwilligers. Het aantal betaalde krachten varieert van geen tot 21 personen, met een gemiddelde van minder dan 1 betaalde kracht. De sector heeft daarmee, in mijn opinie, een geweldig sociaal kapitaal gemobiliseerd. De afhankelijk van de beschikbaarheid van voldoende vrijwilligers wordt echter benoemd door de professionals als een 'risico voor de continuïteit'. Geraadpleegde organisaties geven aan dat het 'moeilijk is en moeilijker lijkt te worden om goede vrijwilligers te vinden'. Een werksessie gehouden in het kader van het onderzoek met professionals uit de sector bevestigt tevens de 'behoefte aan meer betaalde medewerkers (professionals) om de vrijwilligers aan te sturen.'

aantal medewerkers en beschikken over meer financiële middelen voorop staat om het functioneren van de sector te verbeteren. De financiële middelen zijn met name van belang om (betaalde) krachten aan te trekken en de professionaliteit, kwaliteit en gemotiveerdheid van de medewerkers te vergroten. Ook zou de sector meer financiële middelen kunnen gebruiken om meer en betere apparatuur aan te schaffen.'

Fraai is ook zichtbaar in dit rapport dat professionalisering wel zijn grenzen heeft als het gaat om de samenwerking lokaal-regionaal: De lokale organisaties in de sector waarderen het als de samenwerking met regionale organisaties gelijkwaardig is, en is gebaseerd op wederkerigheid. Dat gevoel ontbreekt bij een deel van de respondenten. Het onderzoek geeft als Salomonsoordeel dat: 'Lokale organisaties hebben lokale netwerken te bieden. Regionale organisaties daarentegen hebben vaak meer knowhow in huis en professionelere apparatuur.' Regionale organisaties hebben volgens het onderzoek dan ook veel te bieden aan lokale organisaties.

Natuurlijk had u ondertussen al meerdere veiligheidsdomeinen in gedachten waar 'sector onder de radar' over handelde, en dat had natuurlijk allemaal gekund, want het was inderdaad 'een sector die relatief weinig beleidsaandacht weet te genereren bij de landelijke en gemeentelijke overheid', maar het onderzoek ging ditmaal... over de lokale omroepen in Nederland. 🔥

Auteur >> Ira Helsloot (i.helsloot@crisislab.nl)

Met dank aan Barry van 't Padje.